

Kapitel § 37, som tilsvarende Bestemmelse for Fjordene. Det er da bekendt for os Alle, at der herfter blandt de Lærde er meget forskjellig Anskuelse herom. Jeg vil indskyde den Bemærkning, at Naturhistorikerne vel ere lærde, men jeg tror, at de ikke ere komne ret vidt endnu i deres Kjendskab til det Liv, som leves i Havet til, at jeg kan sætte deres Kundskab op som Noget, man tør tro paa, naar den ikke støttes af praktisk Erfaring, og jeg mener da navnlig med de Lærde vore Fiskere, dem, der Nar ud og Nar ind under de forskjelligste Forhold beskæftige sig med de Anliggender, som vi som Lægmænd tale om. Der er stor Uenighed mellem dem angaaende det, som er Hovedknudepunktet i de af mig nævnte Kapitler 2 og 4. Det er som bekendt udtalt tydeligt nok og allerede ved den ifjor indgivne umaadelige Mængde Adresseer og en stor Række af Fiskerimøder er det erkjendt, at her staar Anskuelse mod Anskuelse, og hvor højt jeg end sætter den Diskussion, som jeg hørte i forrige Møde, og hvor tiltalende denne Diskussion end var mig, hvad Sagen i og for sig angaar, saa skal jeg dog ikke nægte, at jeg har hørt en ligesaa indgaaende Behandling af dette Hovedspørgsmaal fra selve de af mig nævnte Lærdes Side, som har tiltalt mig endnu mere, og jeg er da ved at høre Behandlingen her i Salen og navnlig udenfor om denne Sag kommen til det Resultat, at Lovforslaget ikke kan vedtages uforandret i de 2 Punkter med Hensyn til §§ 5 og 37, uden at vi krænke den hidtil bestaaende Ret til Brugen af Fiskerivedskaber, — som ere anvendte af en ikke ubetydelig Del af Fiskere —, i alt for væsentlig Grad, og formentlig ogsaa skabe Hovedformaalet for enhver Fiskerilovgivning, nemlig det, at saa Mange kunne leve af Fiskeri som muligt og faae saa meget Udbytte deraf som muligt, begge Dele tilfammen. Det er den ene Del af det Resultat, hvortil jeg er kommen, og den anden er den, at vi heller ikke efter min Opfattelse kunne lade de hidtil bestaaende Bestemmelser gjælde uforandrede, uden at vi komme til at krænke Hensyn, der maa tages med det af mig nævnte dobbelte Formaal for Nie. Her kommer jeg nu til at udtale et Ønske, som jeg ikke synes som frem igaar, men som jeg ialfald særligt har havt Leilighed til at nære ved Behandlingen af denne Materie, nemlig et Ønske om, at det Lovarbejde, der nu foreligger for os, havde været ledsaget med omhyggeligere Oplysninger. Den meget ærede Indenrigsminister udtalte igaar, at han af de forskjellige Lærere egentlig kun havde hørt det gamle Pro et contra med Hensyn til de af mig nævnte Fiskerivedskaber, Forbudet imod dem eller Tilladelsen til at bruge dem; men jeg skal sige til, at det heller ikke forekommer mig, at den meget ærede Minister for sit Standpunkt har med Hensyn til Forsvaret for Lovens Bestemmelser anført noget Nyt. Medens det imidlertid turde være temmeligt naturligt, at ærede Medlemmer,

der maaske allerede ifjor hver i sin Kreds havde dannet sig en Anskuelse om Sagen efter den Leilighed, de have havt til at samtale med de paa-gjældende Fagmænd paa Stedet, vare blevne ligesom fixerede paa det Standpunkt, hvor de da be-fandt sig, finder jeg det derimod ikke naturligt, at det Samme med Hensyn til Oplysningernes Ind-gaaenhed og Mængde burde have været Tilfældet med den meget ærede Minister. Jeg kan ikke skjønne rettere, end at det ærede Indenrigsmini-sterium — denne Anke skal ikke være rettet per-sonlig imod den nuværende Chef for Indenrigs-ministeriet, men imod Indenrigsministeriet i det Hele — har taget sig denne overordentlig vigtige Del af Sagen særdeles let. Det har nedfat en Kommission for nogle Nar siden, da vi trængte stærkt paa at faae ryddet op i disse Spørgs-maal, og det fik Penge bevilgede til denne Kom-mission. Jeg antager, at Kommissionen har ar-bejdet godt for de smaa Beløb, den har kostet, uden at jeg derfor skal udtale mig til den ene eller til den anden Side om dens Arbejdes Verdi i og for sig. Man har læst denne Kommissions Betænkning igjennem, strøget lidt ud og sat en enkelt Linie til, og saa har man forelagt os et Udkast — Punktum. Dette er ikke noget Nyt, naar vi behandle saadanne Spørgsmaal fra Indenrigs-ministeriet, thi jeg tror, at dette med Hens-yn til at være Sø-, Handels- og Fiskeri-ministerium er meget magert udstyret med Sag-kundskab. Hvad det imidlertid ikke har kunnet gjøre efter at have faaet Kommissionens Betænkning, naar Ministeriet vilde forelægge Lovforslaget ifjor, forekommer det mig imidlertid, og her kommer jeg nærmere til den meget ærede nuværende In-denrigsminister, at det nu kunde have søgt at ind-hente i det forløbne Nar. Ifjor er der næsten ikke et eneste Sted i Landet undtagen der er frem-kommen Udtalelser om Forslagets forskjellig artede Bestemmelser med Angivelser for og imod og sta-tistiske Data fra Fiskernes Side, som skulde be-grunde eller modbevise de fremsatte Paastande, og hvad var da naturligere, end om det ærede In-denrigsministerium, der, som sagt, uden at have været saa meget som 300 Faane ude fra Land, har forelagt os Forslaget ifjor, nu havde søgt at indhente det Forsømte dels ved Hjælp af sine nuværende Embedsmænd, som det godt kunde paa-lægge Udskilling i den Retning, og dels ved at søge en Bevilling, som det kunde benytte til at forskaffe sig den Sagkyndighed, der her i Landet gives paa enkelte Omraader, til yderligere at søge enten modbevist eller konstateret de Paastande med Bilage, som vare fremsatte dels i Andragender og dels mundtlig paa Fiskerimøder i forskjellige Egne, saaledes at vi kunde have set Ministeriets Be-handling og Bedømmelse af alt dette fra Grun-den af. Det er jo muligt, at den meget ærede Indenrigsminister har alt dette hjemme i sit Hjem-me — jeg veed det ikke — men jeg siger for mit